పార్థు

నవలారాణి నవలల నేపథ్యం

నా మవలలు అన్నిటిలోకి ‘పార్థు‘ ఒక విలక్షణమైంది అని పాఠకులు అంటుంటారు. చాలా తక్కువమంది మెచ్చుకునే నవలయిది. పునర్ముద్రణలో చాలా వెనుకబడిన నవలకూడా. పాఠకుల్లో ఒక ప్రత్యేక వర్గంవారు మాత్రమే దీన్ని బాగా అభిమానించటం నేను గమనించాను. ‘పార్థు‘ నవలని ఒకసారి చదివితే చిన్నారి పార్థు మా గుండెల్లో చెరగని జ్ఞాపకం అయిపోతాడు అని అంటారు వారు.

నేను నా నవలలు ఇతివృత్తాల కోసం ఎప్పుడూ శ్రమపడలేదు. నా చుట్టూవున్న ప్రపంచంలో, రకరకాల మనస్తత్వాలు, విభిన్న జీవన రీతులు గల వ్యక్తులు నా హృదయానికి దగ్గరగా వచ్చేస్తారు. ఎప్పుడూ ఒక హీరోయిన్, ఆమె వ్యక్తిత్వం - ఆత్మాభిమానం సుస్పష్టంగా వ్యక్తీకరించే నేను, అలాటి ఛాయలేవీ లేని, అతి సాధారణ యువతి, పరిస్థితుల ప్రభావంలో చిక్కి దాని వాలుగా కొట్టుకుపోవటం వుంది ఇందులో. ఈ నవలలో 8 సంవత్సరాల బాలుడు ‘పార్థు‘ కళ్ళతో తాను చూసే తల్లి ప్రవర్తన, ఆమె జీవితంలోకి వచ్చిన వ్యక్తుల పట్ల ఆ చిన్నారి హృదయానికి గల రాగద్వేషాలతో ఈ కథ నడుస్తుంది. చిన్నారి పార్థుకి నా మనసులో దిద్దుకున్న రూపకల్పనకి, బలీయంగా జరిగిన సంఘటన మూలం మీకు చెబుతాను.

చాలా సంవత్సరాల క్రితం - మా ఇంట్లో పై పనికి ఒక స్త్రీ వచ్చి పనిచేసి వెళ్ళేది. ఆమె చాలా మంచిదే నేను ఇస్తున్న జీతానికి ఆమె ఒప్పుకున్న పని చాలా నిజాయితీగా చేసేది. నేను ఆమె ముఖంలో ఎప్పుడూ నవ్వు అనేది చూడలేదు. ఎప్పుడైనా టీ ఇస్తూ సరదాగా నవ్వించటానికి ప్రయత్నం చేసేదాన్ని. నా ప్రయత్నం ఎప్పుడూ ఫలించలేదు. మామూలుగా మనందరం మామూలు సంఘటనలకి స్పందిస్తూ మన ముఖాల్లో ప్రత్యక్షం అయే హావభావాలు ఆమె ముఖంలో ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఎప్పుడూ ‘కనుబొమలు ముడిచి‘ చూసేది. అలా అని కోపిష్టిగానీ, చిరాకు పడటం గానీ లేదు. నేను పరిశీలనగా చూసేదాన్ని. ఎందుకో ఆమెలో ఈ ప్రపంచంతో సంబంధం లేని నిరాసక్తత కన్పించేది. ఆమె తనవెంట ఒక్కోసారి సాయంకోసం పది సంవత్సరాల కొడుకుని వెంట తెచ్చుకునేది. వాడు స్కూలుకి ఎప్పుడూ వెళ్ళలేదు. తల్లికి చేదోడు వాదోడుగా ఉండటం, తీరికవేళలో ఇంటికి వీధి చివరవున్న సైకిల్ షాపుకి వెళ్ళి, సైకిళ్ళకి గాలి కొట్టటం చేస్తాడట. "నువ్వెందుకు చదువుకోవు" అని అడిగాను వాడిని. ‘నాకిష్టం లేదు‘ అన్నాడు విసురుగా. వాడిముఖం మీద, పెద్ద ముడిగా చర్మం కాలిన మచ్చ ఉంది. ‘ఏమైంది‘ అక్కడ అని అడిగాను. వాడు సమాధానంగా వాళ్ళమ్మ వైపు కోపంగా చూసాడు. ‘పో ఇక్కడ నుంచీ‘ అని తల్లి గట్టిగా కసిరింది.

"ఏమైంది సత్తెమ్మా మీ అబ్బాయికి" అన్నాను. "ఛండాలపు ఎదవ. సస్తే పోయేది. బతికి పీక్కుతింటున్నాడు" అంది.

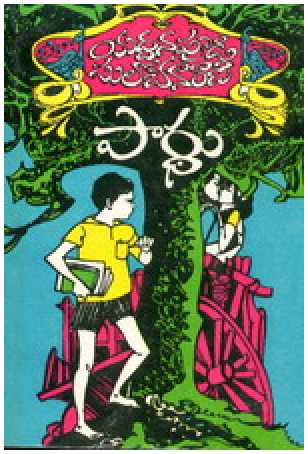

ఆమె వెంటనే కారణం చెప్పలేదు. నేను వదలలేదు. అడగ్గా అడగ్గా కొడుకు పది రోజులకి చెప్పింది. సత్తెమ్మ మొగుడు ఆమెని కొడుకుని వదిలేసి పోయాడు. సత్తెమ్మ తెల్లవారుఝామున లేచి నాలుగైదు ఇళ్ళు చేసినా డబ్బు సరిపోవటం లేదు. ఇంట్లో కొడుకుని, తల్లిని పోషించాల్సిన బాధ్యత ఉంది. వయసులో ఉంది. చేతిలో డబ్బులేదు. ఆమె కరీంనగర్‌లో ఉండగా ఇళ్ళల్లో పని త్వరగా చేసి, కూలిపనికి వెళ్ళేదట. అక్కడ ఒక మేస్త్రీ పరిచయం అయ్యాడు. స్నేహం కలిసింది. రాత్రికూడా ఇంటికి రాసాగాడు. అతనికి పెళ్ళాం పిల్లలు ఊరిలో ఉన్నారు. సత్తెమ్మకి డబ్బు సాయం చేసేవాడు. కొడుక్కి ఇది నచ్చలేదు. ఒకసారి మేస్త్రీ సత్తెమ్మ దగ్గరకి వచ్చి ఆ రాత్రి ఉండి బాగా తాగి నిద్రపోతుంటే, పొయ్యిలో మండుతున్న కట్టెపుల్ల తెచ్చి అతని ముఖం మీద పెట్టాడు. పుల్లకి ఎక్కువ మంట లేకపోవటం వల్ల, నిద్రలోనే పక్కకి తిరగటంతో అతని ముఖం కాలలేదు కానీ జుట్టు కాలింది. తర్వాత ఆ మేస్త్రీ బద్ధ శత్రువైపోయాడు. ఒకసారి సత్తెమ్మ ఇళ్ళలో పనిచేసి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి ఇంటి తలుపులు మూసి ఉన్నాయి. లోపల నుంచీ కొడుకు అరుస్తున్నాడు. తలుపులు తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళేసరికి వాడి ముఖం కాలిపోయింది. మేస్త్రీ కుర్రాడిని మంచానికి కట్టేసి ముఖం మీద కాల్చాడు. ఇరుగు పొరుగు వారు వచ్చి సత్తెమ్మనే బాగా తిట్టారు. మేస్త్రీ పరారి అయ్యాడు. కొడుక్కి వైద్యం చేయించేసరికి సత్తెమ్మ తలప్రాణం తోకకి వచ్చింది. మేస్త్రీ మనుషులు సత్తెమ్మని, కొడుకుని చంపేస్తామని బెదిరించారట. సత్తెమ్మ కరీంనగర్ వదిలి హైదరాబాద్ వచ్చింది. సత్తెమ్మ ఎంత కష్టపడ్డా ఆర్థికభారం తీరటం లేదు. వడ్డీ పెరుగుతున్న మూడు వేలు ఆమెను కృంగదీస్తున్నాయి.

ఆమె సంగతి వినగానే నా ముఖంలో నవ్వుకూడా ఎగిరిపోయింది. ఆమె బాధ నాకర్థం అయ్యింది. భర్త వదిలేసాడు. తల్లినీ, కొడుకునీ పోషించాలి. వయసులో ఉంది. మేస్త్రీతో స్నేహం ఆమె శరీరానికి, ఇంటి అవసరాలని రెండూ తీర్చింది. కానీ కొడుక్కి అది నచ్చలేదు. అమ్మని వాడెత్తుకు పోతాడేమోనని భయం, సత్తెమ్మ తల్లి మనవడికి ఇదే నూరిపోసేదట.

కొద్దిరోజుల తర్వాత సత్తెమ్మ మా ఇంటికి రావటం మానేసింది. మా అందరి ఇళ్ళలో పని ఒకేసారి మానేసింది. పక్కింటి ఆవిడకి కబురు చేసి అడిగితే మేస్త్రీ కూడా హైదరాబాదు వచ్చేసాడు, కొడుకుని చంపుతాడేమోనని భయంతో ఈ ఊరినుంచీ వెళ్ళిపోయింది అనిచెప్పింది.

ఇందులో నాకు సత్తెమ్మ తప్పు కనిపించలేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో మేస్త్రీతో స్నేహం సహజం అనిపించింది. మన బాంధవ్యాలు - అవసరాలు అన్నీ డబ్బు చుట్టూనే తిరుగుతుంటాయి. కొడుకు యొక్క అభద్రతాభావం కూడా నాకర్థం అయింది. తల్లినీ, తననీ తండ్రి వదిలేసినట్లే తల్లికూడా వదిలేస్తుందేమోనని ఆదుర్దా, భయం వచ్చి ఉంటాయి. చిన్నవాడు, వాడి మనసు ఎంత తల్లడిల్లి ఉంటుందో అనిపించింది. కూతురు మీద దెబ్బ తీయటానికి ఆ ముసలమ్మ మనవడిని ఉపయోగించుకుంది.

సత్తెమ్మ కొడుకే 'పార్థు'. మనకి ఉన్నది ఒకే జీవితం! అదికూడా ఎంతో స్వల్పకాలం. కనుమూసి తెరిచేలోపల అయిపోతుంది. మనుష్యులకి ఎందుకు ఇన్ని బాధలు అనిపిస్తుంది. మరీ కొంతమంది జీవితాలు గమనిస్తే, వారెందుకు పుట్టారో కూడా క్షణం ఆలోచించేటంత వెసులు బాటుకానీ, రవ్వంత ఆనందంగానీ లేకుండా, బాధల సుడిగుండంలో పడి, అలాగే జీవితం అంతా కొట్టు మిట్టాడుతారు. పార్థు నవల నాక్కూడా చాలా ఇష్టం. అది ఎక్కువగా అమ్ముడు కాకపోయినా, దానివల్ల నాకు పేరు ప్రతిష్టలు ఇనుమడించకపోయినా, అది నాకు అభిమానంగా అనిపిస్తుంది.

నేను రెండురోజుల క్రితమే నా YSSR Foundation తరపున స్ట్రీట్ చిల్డ్రన్ హోమ్‌కి వెళ్ళి వాళ్ళకి దుప్పట్లు, పళ్ళు ఇచ్చి శ్రీరామనవమి నాడు అందరికీ భోజనం చేయించి పెట్టమని 1600/-రూపాయలు ఇచ్చి వచ్చాను (ఒకరోజు నలభై మంది పిల్లలకి భోజనం ఖర్చు). పిల్లలందరితో మాటీమ్, విష్ణుప్రియ, హేమలత, సుజాత, కెనడా నుంచీ వచ్చిన లక్ష్మీనారాయణగారు, ఆయన కన్నడ

ఫ్రెండ్ రమేష్ అందరం మాట్లాడాం. ఆ పిల్లలంతా చాలా వరకు తల్లితండ్రులకు దూరం అయిన వాళ్ళే మూడు సంవత్సరాల చిన్న రమేష్ నుంచీ 14 సంవత్సరాల వయసు వరకూ ఉన్నారు. వాళ్ళందరిలో నాకు 'పార్థు'యే కనిపించాడు. కారణాలు ఏమయితేనేం! ఇంటినీ, తల్లితండ్రులకీ దూరం అయ్యారు. వాళ్ళ మనసుల్లోకి మనం తొంగి చూస్తే ఒక్కొక్కరిదీ ఒక వ్యధాభరితమైన కథ. నేను 'పార్థు' నవల వ్రాసినప్పుడు, ఇలాంటి హోమ్స్ ఉన్నాయి అనికూడా తెలియదు. కొంతమంది సంఘంపట్ల బాధ్యతగా, ఇలాంటి ఆశ్రయాలు నడుపుతుంటే, మనవంతు బాధ్యతగా మనం ఏ కొద్దిపాటి సాయం చేసినా అదివారికి పెద్ద సాయమే అవుతుంది. ఎందుకంటే, కొన్ని వానబిందువులు కలిస్తే ఒక చెంచాడు నీళ్ళు అవుతాయి. కొన్ని చెంచాలు నిండితే ఒక మగ్ నీళ్ళు, కొన్ని పదుల మగ్‌లు పోస్తే ఒక బకెట్ నిండుతుంది. కొన్ని వందల బకెట్లు పోస్తే ఒక టాంక్ నిండుగా నీరు అవుతుంది. కొన్ని వందల టాంకుల నీళ్ళు అయితే ఒక చెరువు అవుతుంది. చెరువు నిండా నీళ్ళు పడితే, ఆ ధార అవిరామంగా ఉంటే, అది పొలాన్ని సస్యశ్యామలం చేస్తుంది. అలాగే మనం అందరం మనకి తోచినంత ఆర్థిక సాయం చేస్తే నీరు పంట పొలాన్ని సస్యశ్యామలం చేసినట్లే, ఈ డబ్బు 'రివర్ ఆఫ్ నరిష్మెంట్ టు నీడీ పీపుల్' అవుతుంది. మంచి పనికి ఆలస్యం అంటూ లేదు. ఎప్పుడైనా మీరూ మొదలు పెట్టవచ్చుకదా!

****

శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి గారు YSSR ఫౌండేషన్ అనే స్వచ్ఛంద సేవా సంస్థని స్థాపించి అనేక సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలని నిర్వహిస్తున్నారు. హైదరాబాదులోనీ, ప్రపంచవ్యాప్తంగానూ వున్న అనేకమంది ప్రముఖులు ఈ సంస్థ సేవాకార్యక్రమాల్లో పాలుపంచుకుంటున్నారు. ఈ సంస్థ తరఫున వీధి బాలలసంక్షేమ కార్యక్రమాలూ, వృద్ధుల సంక్షేమకార్యక్రమాలూ, అంగవికలులకు వైద్య సదుపాయాలూ, స్వయం ఉపాధి పథకాల రూపకల్పన, వాటిని అమలుచేయడం లాంటి అనేక కార్యక్రమాలని స్వచ్ఛందంగా నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ సంస్థ కార్యక్రమాల వివరాలకోసం, సేవాకార్యక్రమాల సమగ్రసమాచారంకోసం HTTP://WWW.IWOMAN.IN *(CLICK HERE TO GO THERE)* వెబ్ సైట్‌ని సందర్శించండి. ఈ సంస్థ సేవాకార్యక్రమాల్లో పాల్గొనదలచిన వారు 'కౌముది' ని కానీ, నేరుగా శ్రీమతి యద్దనపూడి గారిని కానీ సంప్రదించ వలసిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం

ఎడిటర్

కౌముది